

የሰው ልጅ በባህሪው በአካልም ይሁን በመንፈስ ብቻውን ሲሆን ብዙ ስሜቶችን ለማድመጥ ሰፊ እድል አለው። እነዚህ እንደ ፍርሃት፣ ድንጋጤና ስጋት አይነት ስሜቶች ደግሞ ሰው ከአደጋ እንዲጠነቀቅ ፤ ራሱንም እንዲያጠይቅ የተሰጡ ስጦታዎች ናቸው ብዬ አምናለሁ።

ይህን ያልኩት ያለምክንያት አይደለም። ይልቁንስ የአሸናፊዎች አሸናፊ የሆነው፤ በአይን የማይታየው፤ በእጅ የማይዳሰሰው፤ ቢተኩሱበት የማይሞተው፤ ቢያንፈንፉት የማይሸተው፤ በዋጋ የማይገመተው፤ ቢንቁት የማይንቅ ቢተውት የማይተው፤ የልዕለ ሃያላኑ ሀገር አለቃ "የማይታይ ቫይረስ" መሆኑን ስናውቅ ብዙ እንድናስብ ያደርገናል።

ይህን የአሸናፊዎች አሸናፊ ደግሞ ማሸነፍ የምንቼለው ራሳችንን ስናሸነፍ ብቻ መሆኑን ስንረዳ ታላቁ ክብራችን ያለው እኛ ላይ መሆኑ ይገባናል። የሃያልነት ትልቁ ሃያልነት ህንፃ ሳይሆን፤ የሃያልነት ትልቁ ሃያልነት ፓንዘብ ሳይሆን ራሳችን እኛ መሆኑ ትዝ ይለናል።

ትልቁ አቅም ያለው የሚታየው ጋር ሳይሆን የማይታየው፤ የምንናፍቀው ሳይሆን እኛ ራሳችን ከሆነው ውስጥ አንዱ ነውና ራሳችንን ባግባቡ ልናየው እድላችን አሁን ነው። ጨለምተኛው በፊቱ ባገኘው እድል ሁሉ ውስጥ ያለውን አስቸጋሪ ነገር ያያል፤ አምንታዊዉ ግን በገጠመው ችግር ሁሉ ውስጥ ያለውን ዕድል ይመለከታልና የታሰረው እግራችን እንጂ ጭንቅላታችን ስላልሆነ ፤ እዚህም የተለያዩ ገደቦች በፊታችን ሊቀመጡ ቢችሉም ከማስብ ፣ ከመጠየቅ እና ከማወቅ ግን ሊከለከሉን ስለማይችሉ ይህን ቤት የመዋል መልካም አጋጣሚን ባግባቡ ልናጣጥመው ይገባል።

እውቀታችንን ከኑረታችን፤ የተረዳነውን ከሁነታችን፤ የምናውቀውን ከራሳችን፤ ያለንን ክፍላጎታችን፤ የናፈቅነውን ከስሜታችን አንፃር ልናየው ግድ ይለናል። ያለዚያ ማወቅ ብቻውን በቂ አይደለም፤ በተግባር ላይ መዋል አለበትና...

ብዙዎቻችን አዕምሯችንን የሞላው መረጃ ብቻ መሆኑ ዋጋ ሳያስከፍለን እንዳልቀረ አምናለሁ። እዚህም የአንዳንድ ሰዎች የእውቀት ብዛት መረጃን ከማቀበል ወይም የአጠቃላይ እውቀት ውድድርን ከማሸነፍ ውጭ ጥቅም ሳይሆን እያየነው አለመታዘባችን በራሱ ችግሩን አጥፍ ያደርገዋልና፤ እዚህም ማስተዋላችን ሙሉ እንዲሆን የሆነብንን ሁሉ አስበን፤ ምናልባት በሚሆንብንም ሳንደናገጥ ፣ መረጃን ከራስ እውነታ ጋር በማናገድ ውስጣዊ ዋናትን (ተመስጦ) እናደርግ ዘንድ ምክራዊ ትዝብቴ ነው።

ሚያዝያ 13 /2012

እንግዳሽት!፤!፤